

เราต้องเข้าใจว่า การเลือกตั้ง เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะบรรลุผลให้มี การปกครองของ ประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ปรากฏเป็นจริง แต่ในสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่ง การ เลือกตั้งกลับกลายเป็นอุปสรรคต่อการเป็นประชาธิปไตย ดังนั้น เพื่อให้บรรลุจุดหมายของความ เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง เราจึงจำเป็นต้องระงับการเลือกตั้งไว้ก่อน และเราจะต้องเข้าใจว่า การไม่ มีผู้แทนที่ราษฎรเลือกตั้งมานั้น ก็ได้หมายความว่า จะไม่เป็นประชาธิปไตย ถ้าหากฝ่ายปกครองมีวิธี การต่างๆ ที่จะรวบรวมเอาความคิดเห็นของ ประชาชนมาทำการปกครองได้มากเพียงใด ทำให้ ประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างทั่วถึง การปกครองนั้นก็จะเป็นประชาธิปไตยมากเพียงนั้น ผู้แทน ราษฎรซึ่งราษฎรเลือกตั้งมาโดยตรง แต่กลับไม่ทำหน้าที่ผู้แทนต่างหากเล่า ที่ไม่เป็นประชาธิปไตย

การที่เราจะสร้างประชาธิปไตยได้ เราจำเป็นต้องมีความเข้าใจ ความหมายของคำว่า เผด็จการ และคำว่า อนาธิปไตย ด้วย การเมืองในบ้านเราดูภายนอกจะเห็นว่า การที่มีรัฐธรรมนูญ มีการเลือกตั้ง มีการเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง ดูเหมือนว่าเป็นประชาธิปไตย แต่ถ้าดูเนื้อใน ก็จะเห็นว่าแท้จริงแล้ว เป็นอนาธิปไตย หรือไม่ก็ เป็นเผด็จการ ทั้งอนาธิปไตยและเผด็จการ ก็ล้วน เป็นภัยต่อประชาชนทั้ง 2 อย่าง ทหารเป็นเผด็จการ เรามีความเข้าใจกันเป็นอย่างดี แต่พรรคการเมือง นำมาซึ่ง อนาธิปไตย ทุกครั้งที่เข้ามาใช้อำนาจเรากลับไม่เข้าใจกัน และยังคงกลับเห็นว่า อนาธิปไตยเป็น ประชาธิปไตยเสียอีกด้วย

ระบอบอะไรอำนาจอธิปไตยเป็นของใคร

http://www.youtube.com/watch?v=yGPehbY_xOk

เรื่อง ความรู้ประชาธิปไตยจะนำไปสู่การแก้ปัญหาของชาติให้สำเร็จได้อย่างไร

โดย อ.วันชัย พรหมภา

ประชาธิปไตยมีความหมายหลายอย่าง แต่ประชาธิปไตยที่ประเทศไทย และประชาชนชาวไทยต้องการ หมายถึง การปกครอง (ระบอบ) ประชาธิปไตย ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน 2) บุคคลมีเสรีภาพโดยบริบูรณ์ ดังที่เป็นอยู่ในประเทศประชาธิปไตยทั้งหลาย ถึงจะมีประชาธิปไตยในความหมายอื่น เช่น นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานรัฐสภา มีการเลือกตั้ง ส.ส. มีรัฐธรรมนูญประชาธิปไตย และอื่นๆอีกมากมาย แต่ถ้าอำนาจอธิปไตยไม่ได้เป็นของปวงชน และบุคคลไม่มีเสรีภาพสมบูรณ์ ก็ไม่ใช่การปกครองระบอบประชาธิปไตย

รัฐธรรมนูญของเราบัญญัติไว้ว่า “ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย” แต่ตามความเป็นจริงแล้ว อำนาจอธิปไตยเป็นของนายทุน พ่อค้า นักธุรกิจ แต่เพียงฝ่ายเดียว ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีอำนาจอธิปไตยแต่อย่างใด จึงไม่มีส่วนร่วมในการปกครองบ้านเมือง อย่างมากก็ปลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส. ที่เดียวเท่านั้น แล้วรัฐบาลที่ประชาชนเลือกตั้งก็กดขี่ขูดรีด ประชาชนต่อไป ส่วนเสรีภาพโดยบริบูรณ์นั้น ก็มีแต่ในพวกนายทุน พ่อค้า นักธุรกิจ หรือคนชั้นสูงเท่านั้น ประชาชนส่วนใหญ่มีแต่เสรีภาพในความอดอยาก และทุกข์ยากเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า

ฉะนั้น “ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย” นั้น มีแต่ตัวหนังสือในรัฐธรรมนูญ ตามความเป็นจริงแล้ว ประเทศไทยมีการปกครองระบอบเผด็จการ แต่ใช้ระบบรัฐสภาเป็นรูปแบบจึงเรียกว่า “การปกครองระบอบเผด็จการรัฐสภา”

การปกครองระบอบเผด็จการรัฐสภา เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2475 เรามีการปกครองระบอบเผด็จการรัฐสภา มา 80 ปี แล้ว แต่ประชาชนถูกหลอกว่า เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย เราหลอกลวงตั้งแต่หนึ่งชั่วอายุคนแล้ว เดียวนี้การเมืองระดมกันหลอกประชาชนเป็นการใหญ่ เสนอนโยบายหาเสียง” ถ้าเมืองไทยเป็นประชาธิปไตยมา 80 ปี บ่านี่รวยเท่าๆกับญี่ปุ่นแล้ว ก็เพราะมันเป็น “80 ปี เผด็จการรัฐสภา” เราจึงยากจนและทุกข์ยากกันอยู่อย่างนี้ ฉะนั้น เมื่อพูดถึงประชาธิปไตย ขอให้เราเลิกหลอกตัวเอง และพูดความจริงว่า ประเทศไทยไม่เคยเป็นประชาธิปไตย แต่เป็นเผด็จการรัฐสภามาตลอด

เมื่อพูดถึงประชาธิปไตย ขอพูดในฐานะที่เป็นนายทุน ซึ่งต้องพูดความจริง ก่อนอื่น ขอให้ทำความเข้าใจในความหมายของคำว่า “กรรมกร” มักจะเข้าใจกันว่า กรรมกร คือ ผู้ใช้แรงงานทั่วไป กรรมกรนั้น ไม่ใช่ผู้ใช้แรงงานทั่วไป แต่หมายถึง ผู้ใช้แรงงานรับจ้าง ในอุตสาหกรรมสมัยใหม่เท่านั้น ผู้ใช้แรงงานประเภทอื่นไม่ใช่กรรมกร

อุตสาหกรรมสมัยใหม่ คือ รากฐานของระบบเศรษฐกิจทุนนิยม และผู้สร้างระบบเศรษฐกิจทุนนิยม คือนายทุนและกรรมกร ซึ่งทำหน้าที่ต่างกัน นายทุนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต กรรมกรเป็นพลังการผลิต พูดง่ายๆ ว่า ฝ่ายหนึ่งเป็นทุน อีกฝ่ายหนึ่งเป็นแรงงาน ทุนกับแรงงานบวกกัน ก่อให้เกิดระบบเศรษฐกิจทุนนิยม ฉะนั้น กรรมกรกับนายทุนจึงเป็นลูกฝาแฝดที่แยกกันไม่ออก ในการสร้างระบบเศรษฐกิจทุนนิยม ฉะนั้น นักปราชญ์ผู้บัญญัติศัพท์ นายทุน และ กรรมกร (คือ พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ประพัธ์ เรียกกันทั่วไปว่า “ท่านวรรณ”) จึงกล่าวว่า นายทุนและกรรมกรเป็นคำที่มีเกียรติ

แต่เดี๋ยวนี้ เรามักจะไม่ใช้คำว่า “กรรมกร” แต่ใช้คำว่า “ผู้ใช้แรงงาน” ซึ่งทำให้ผู้คนเข้าใจกรรมกรผิดไป กรรมกรไม่ใช่ผู้ใช้แรงงาน กรรมกรกับนายทุน นอกจากจะเป็นผู้สร้างระบบเศรษฐกิจทุนนิยมแล้ว ยังเป็นผู้สร้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วย เพราะระบบเศรษฐกิจทุนนิยมจะพัฒนาไปสู่ความโง่เขลาได้ ต้องอาศัยการปกครองระบอบประชาธิปไตย และกรรมกรกับนายทุน มีหน้าที่คนละอย่าง ในการสร้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย

เช่นเดียวกับหน้าที่คนละอย่างในการสร้างระบบเศรษฐกิจทุนนิยม กล่าวคือ นายทุนเป็นผู้สร้างหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และกรรมกรเป็นผู้ทำให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยปรากฏเป็นจริง เพราะว่า เมื่อนายทุนได้อำนาจการปกครองแล้ว มักจะละทิ้งหลักการประชาธิปไตยของตนเอง แต่หันไปใช้การปกครองแบบเผด็จการ กรรมกรจึงต้องต่อสู้เพื่อผลักดันให้นายทุนปฏิบัติตามหลักการประชาธิปไตย ความสำเร็จของการสร้างประชาธิปไตย จึงเกิดจากบทบาทของกรรมกร ไม่ว่าในอังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกา ญี่ปุ่น และอื่นๆที่สร้างประชาธิปไตยสำเร็จนั้น เป็นเพราะการต่อสู้ของกรรมกรทั้งสิ้น ประเทศใดกรรมกรไม่ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย ประเทศนั้นก็สร้างประชาธิปไตยไม่สำเร็จ ไม่สามารถเป็นประเทศประชาธิปไตยได้ แต่จะเป็นประเทศเผด็จการดึกดานอยู่อย่างเช่นประเทศไทยเรา

กรรมกรไทย เริ่มเคลื่อนไหวเพื่อสร้างประชาธิปไตยเมื่อ พ.ศ. 2518 ด้วยการเสนอนโยบายการสร้างประชาธิปไตยที่ถูกต้อง คือ “แนวทางแก้ไขปัญหาของชาติ ของขบวนการกรรมกรไทย” ซึ่งเป็นสรุปผลการอภิปรายของผู้แทนกรรมกรทั่วประเทศ ณ ลุมพินีสถาน เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2518 ซึ่งเป็นนโยบายที่ได้จากการนำเอาพระบรมราโชบายสถาปนาการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ถูกต้องของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 มาประยุกต์กับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่กรรมกรยังไม่เข้าใจนโยบายนี้อย่างกว้างขวาง ส่วนใหญ่จึงยังสนับสนุนการปกครองแบบเผด็จการรัฐสภากันอยู่ โดยเข้าใจผิดเพราะถูกหลอกว่าเป็นประชาธิปไตย

เวลานี้ โลกได้พิสูจน์ชัดเจนแล้วว่า ประชาธิปไตยเท่านั้น แก้ปัญหาของประเทศชาติและประชาชนได้ เผด็จการกับคอมมิวนิสต์แก้ปัญหาไม่ได้ ทุกหนทุกแห่งที่เป็นเผด็จการและคอมมิวนิสต์ จึงพากันเปลี่ยนแปลงเป็นประชาธิปไตย โดยเฉพาะประเทศคอมมิวนิสต์ หลังจากได้รับเอาแนวทางของทหารประชาธิปไตยไปปฏิบัติกันแล้ว ก็เกิดการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจของโลกสังคมนิยมได้ ประเทศไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นประชาธิปไตยตั้งแต่เมื่อ 100 ปีก่อน คือ ตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ 5 จนถึงรัชกาลที่ 7 แล้วก็ถูกทำลายเสีย ทำให้เป็นเผด็จการรัฐสภามาถึง 80 ปี ประเทศไทยจึงทรุดโทรมและประชาชนทุกข์ยากอย่างที่เราเห็นอยู่อย่างนี้ ทั้งยังเป็นเหตุให้เกิดภัยอันตรายต่างๆ เช่น การจลาจลบาดเจ็บล้มตาย ถึงขนาดอาจเกิดสงครามกลางเมืองขึ้นเมื่อไรก็ได้ และขณะนี้ โดยเฉพาะการเลือกตั้งครั้งนี้ เป็นสถานการณ์ล่อแหลมอย่างที่สุด ปัญหาเหล่านี้ จะป้องกันและแก้ไขได้ ก็ด้วยการสร้างประชาธิปไตยให้สำเร็จเท่านั้น เพราะฉะนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องลงมือสร้างประชาธิปไตยเดี๋ยวนี้ มิฉะนั้น ก็จะไม่สามารถรักษาความมั่นคงของชาติเอาไว้ได้เลย

แต่ความสำเร็จของการสร้างประชาธิปไตย ขึ้นอยู่กับบทบาทของกรรมกร อย่าไปหลงผิดว่านักการเมือง นักวิชาการ หรือใครๆจะสร้างประชาธิปไตยได้ การเลือกตั้งที่กำลังจะทำการอยู่นี้ เป็นการเลือกตั้งแบบเผด็จการ ซึ่งนอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการสร้างประชาธิปไตย แล้วยังเป็นการสร้างเงื่อนไขให้เกิด “สงครามประชาชน” อย่างแน่นอน และขณะนี้ทุกฝ่ายก็รู้สีกวิตกกังวลกันอยู่ ไม่ต้องเชื่อคำทำนายของหมอดู เราใช้ความรู้การเมืองพิจารณาสถานการณ์ก็รู้ได้ดีกว่าใคร

ประชาชนที่ตกอยู่ภายใต้การปกครองแบบเผด็จการรัฐสภานั้น ผู้ที่ได้รับผลร้ายมากที่สุดก็คือ ผู้ใช้แรงงานและกรรมกร ถ้าเกิดสงครามกลางเมืองขึ้นในประเทศของเรา ขอให้หันตาไปดูโกสลาเวียก็แล้วกัน มันโหดร้ายทารุณแค่ไหน คนไทยถ้าเกิดฆ่ากันจริงๆ ขึ้นมา คนชาติอื่นชิตช้ายหมด จึงขอให้พี่น้อง จงได้เข้าใจความจริงของสถานการณ์ อย่าคิดว่าเรื่องภายในยุโรปโกสลาเวียและในแก้มพูซจะไม่เกิดขึ้นในประเทศไทย ถ้าเรายิ่งรักษาการปกครองแบบเผด็จการรัฐสภาไว้

ไม่ว่าในบ้านเมืองใด ประชาชนและกรรมกรจะแสดงบทบาทในการสร้างประชาธิปไตยได้ ต้องรู้ประชาธิปไตยในประเทศต่างๆ ที่เค้าทำสำเร็จกันมาแล้ว เพราะกรรมกรรู้ประชาธิปไตยเท่าๆกับนายทุนรู้ ต่างกันแต่นายทุนรู้ประชาธิปไตยเพื่อขัดขวาง และทำลายประชาธิปไตย เพราะทั้งที่เป็นหลักการที่เขาสร้างขึ้นเอง แต่เมื่อเขาได้อำนาจแล้ว กลับใช้ความรู้ประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือทำลายประชาธิปไตยและสร้างเผด็จการ แต่กรรมกรรู้ประชาธิปไตยเพื่อใช้ทำลายเผด็จการและสร้างประชาธิปไตย

แต่กรรมกรไทยรู้ประชาธิปไตย ยากกว่ากรรมกรประเทศอื่นๆ ที่เคยสร้างประชาธิปไตยสำเร็จมาแล้ว เพราะกรรมกรไทยถูกนักการเมือง และนักวิชาการของนายทุน เอาเผด็จการรัฐสภาหลอกว่าเป็นประชาธิปไตย และหลอกกันมายาวนานถึง 1 ชั่วอายุคนแล้ว แต่ก็หลอกไปไม่ตลอด หลอกคนอื่นหลอกได้ หลอกกรรมกรหลอกไม่ได้ ในขณะที่ คนประเทศอื่นหลงผิดกันงอมแงม กรรมกรก็ขูดขะยี้บแห่งความรู้ประชาธิปไตยขึ้นมา ด้วยการประกาศแนวทางแก้ไขปัญหามาตรกษณของขบวนการกรรมกรไทย ซึ่งส่องแสงสว่างขยายกว้างออกไปทุกทีแล้ว ในประชาชนทุกหมู่เหล่า ขอให้กรรมกรรึบศึกษาและเผยแพร่ความรู้ประชาธิปไตยที่ถูกต้องนั้น

เพื่อนสมาชิกสภาการแท็กซีมหาชน แท็กซีก็เป็นผู้ใช้แรงงาน การที่จะรักษาเกียรติภูมิ และยกระดับอาชีพของเราไว้ได้ ต้องร่วมมือกับประชาชนทุกสาขาอาชีพในการผลักดัน การสร้างประชาธิปไตยให้ปรากฏเป็นจริง เพราะเราเชื่อมั่นว่า ถ้าประเทศปกครองระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงแล้ว จะทำให้การกระจายรายได้ทั่วถึงทุกสาขาอาชีพ ไม่ใช่แค่อาชีพผู้ขับแท็กซี จะรวมถึงอาชีพคนชั้นล่างที่ขาดการดูแลเอาใจใส่มานาน เช่น อาชีพ สามล้อ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง หาบเร่แผงลอย ยามรักษาความปลอดภัย อาชีพรับจ้างอื่นๆ

จะได้รับการดูแล และสวัสดิการต่างๆ เทียบเท่าอาชีพอื่นๆ ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ ฐานะครอบครัวดีขึ้น โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การได้รับการศึกษา การพัฒนาประเทศ ก็จะพัฒนาเร็วขึ้น ถ้าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้

ดังนั้น การสร้างประชาธิปไตย จึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้เจริญรุ่งเรือง เทียบเท่าประเทศพัฒนาอื่นๆ และยังเป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่จะทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ความเป็นธรรม เกิดขึ้นกับคนไทยในชาติ เป็นสยามเมืองยิ้ม เป็นเมืองที่น่าอยู่ยิ่งกว่าเดิม

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การเสนอความรู้ประชาธิปไตย จะนำไปสู่การแก้ปัญหาชาติให้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายทุกประการ
คัดลอกจาก <https://www.facebook.com/RevolutionThailand>